

A LA MEMÒRIA DE JOSEP M. MADERN

Rosa Fabregat

Josep M. Madern (Cervera 1926 - Barcelona, 17 d'abril 2012), amb la discreció que sempre el va caracteritzar, va desaparèixer de l'escenari de la vida, ben a prop de les celebracions de la Diada de Sant Jordi, com si les cridés, i quan Cervera dedicava aquella setmana a la commemoració dels 90 anys del naixement del seu company de ploma, i amic, Ramon Turull, es va evocar l'escriptor cerverí que estiuejava a Tàrrrega, sempre al costat de la que un temps fou actriu, la seva estimada Pilarín Minguell, que no el deixava mai sol, ni a París, ni a Barcelona, ni al Talladell, ni quan durant l'estiu s'instal·laren a Tàrrrega, la seva ciutat.

Al Josep Maria el subjugava la Dama de la Mort amb la seva falç inconfusible. Li dedicà nombrosíssims contes esquivant-la sovint i vencent-la, amb un joc d'esgrima verbal, irònic i tendre, fràgil com un respir, a vegades contundent i implacable.

Els escrivia amb devoció. Tingué la delicadesa i l'elegància de continuar "viu" per als seus lectors habituals de 'Segarra' amb la presència física del seu conte habitual en l'exemplar d'abril, desafiant la seva mort que la revista anunciava, sense negligir l'ofrena mensual del seu conte,

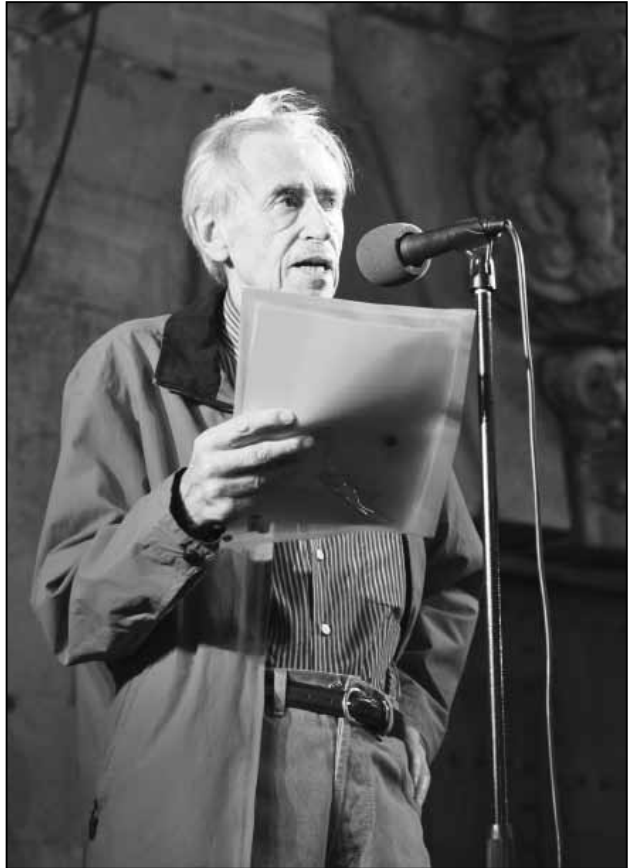
presidint la seva pàgina, en l'exemplar del mes de maig, com a testimoni, després de la mort, de l'escriptor present/absent. Era el seu enginy, la seva presència/absència que jugava amb els que encara estem en aquesta banda.

Goso suposar que molts lectors enceten aquesta esplèndida revista cerverina per la pàgina del Madern, per a degustar el seu conte breu, cada vegada més breu, amb els colors d'una delicada aquarel·la. Cada mes quan el llegia pensava en la nova pàgina del llibre que s'anava teixint i que els lectors de la revista teníem el privilegi de degustar abans. Precisament l'erudit Albert Turull en el seu article titulat '*Els naixements de Josep Maria Madern*' (Segarra, Núm. 186, Maig 2012) anuncia un nou llibre lliurat a Pagès Editors. Un volum d'uns vuitanta contes d'una síntesi extraordinària que no depassen les sis línies cadascun.

Josep Maria Madern, vinculat al teatre com autor, actor i director, novel·lista ('*La pell de l'home*'), periodista que cobria a la capital francesa, les emissions en castellà de Ràdio París, i quan retornà a Catalunya esdevingué contista. Tot això, i més, explicà l'Albert Turull, no només

en l'article al·ludit, sinó també durant l'acte d'Homenatge que li dedicà Cervera, a l'Auditori, el dia 29 de juny davant de molts cerverins i targarins. Francesc Pané parlà de la seva obra de la manera càlida i abrandada que ho sol fer, acompanyat de l'editor Lluís Pagès i de Josep M. Llobet que va fer de moderador i glosà la procedència cerverina de Madern. Pilarín Minguell, a primera fila, acompanyava l'acte.

Josep M. Madern tot parlant de la condició humana en els seus contes tan breus i intensos, ens evoca un poema, o una ínfima posada en escena. Ho comentàvem amb Francesc Pané i Lluís Pagès quan retornàvem a Lleida. De ben segur que Madern servava en la memòria la Festa de Sant Magí, de la qual fou pregoner, i el toc de les Campanes de Santa Maria.

Josep M. Madern llegint el pregó.
Foto de Jordi Prat.